

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 și avocatul Valentin Guțu, în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

***Dulțev Artur Nicolai,**
născut la 08.03.1983, originar
din Federația Rusă, domiciliat
în or. Chișinău, str. Sucevița
38/2, ap. 102.*

***Datele referitoare la
termenul de examinare a cauzei:***

- de la 08 decembrie 2011 pînă la 05 martie 2013 (prima instanță)
- de la 21 martie 2013 pînă la 10 iunie 2013 (instanța de apel)
- de la 06 noiembrie 2013 pînă la 29 ianuarie 2014 (instanța de recurs).

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2013, Dulțev Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 23 iunie 2011, Dulțev Artur, în jurul orelor 08:00, conducând automobilul de model BMW, cu n/î C KF 638, și deplasându-se pe str. Alexandru cel Bun, în direcția str. Tighina, mun. Chișinău, a încălcat cerințele pct. pct. 45, lit. a) b) d) și 59 alin. (2) al RCR, în urma cărora nu a cedat trecerea autocarului de model „Mercedes 0303„, cu n/î AN MR 001, condus de către șoferul Andrei Nicula, și ca urmare a comis ciocnirea cu autocarul sus menționat, iar din inerție continuându-și deplasarea a ieșit pe trotuar și a comis tamponarea pietonului Dînga Galina, a. n 1966.

În cadrul acestui accident victima s-a ales cu multiple fracturi, care au fost calificate ca vătămări corporale grave, în urma cărora la 23.06.2011 a decedat.

Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat Angela Motuzoc și avocatul Valentin Guțu în numele inculpatului.

3. *Acuzatorul de stat*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, de 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului s-a invocat blîndețea pedepsei, care nu va aduce la corectarea și reeducarea inculpatului.

4. *Avocatul*, care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie înlăturată pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

S-a invocat dezacordul în privința pedepsei complementare, deoarece la aplicarea acesteia, de către instanță nu s-a luat în considerație faptul că Dulțev A., după săvîrșirea infracțiunii și-a dat demisia de la locul său de muncă, iar la moment este angajat în calitate de șofer la SRL, „Construm”, soția se află în concediu de maternitate și această muncă este unicul său venit.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, apelurile au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința fără modificări.

6. S-a statuat, că de către instanța de fond pe deplin s-a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvîrșite de inculpat, iar probelor examinate în cadrul ședințelor de judecată, li s-a dat o apreciere juridică cuvenită în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

Totodată, Colegiul penal a menționat că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61 și 75 al Codului penal.

7. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Vasile Bolduratu și avocatul Valentin Guțu în numele inculpatului.

În cererea *procurorului*, se solicită în baza prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 6) 10) CPP, casarea hotărîrii, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători, pe motivul blîndeței pedepsei stabilite.

Avocatul în temeiul art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei în latura pedepsei și

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa complementară aplicată inculpatului să fie înlăturată.

8. Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate din următoarele motive.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Procurorul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) 10) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dată. Odată ce, s-a invocat pct. 6 al articolului nominalizat, recurentul, era obligat să menționeze concret asupra căror motive instanța de apel nu s-a pronunțat, iar neîndeplinirea acestor obligațiuni duc la netemeinicia recursului declarat, cît ține de argumentul referitor la blîndețea pedepsei aplicate inculpatului, și anume aplicarea în privința acestuia a art. 90 Cod penal, a fost anterior expus, fiind obiect de examinare în instanța de apel, care, verificînd legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, a respectat întocmai prevederile art. art. 414 și 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicînd temeuri de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, la individualizarea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de faptul că inculpatul a comis infracțiunea din imprudență, prin manifestarea neglijenței criminale, că fapta comisă face parte din categoria infracțiunilor grave, în rezultatul căreia a survenit decesul unei victimei, la fel de persoana celui vinovat, că a recunoscut vina, anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor și este încadrat în cîmpul muncii. Astfel, ajungînd just la concluzia, că Dulțev, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

10. Referitor la solicitarea avocatului, privind casarea ambelor hotărâri judecătorești cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie înlăturată pedeapsa complementară în privința inculpatului, Colegiul penal conchide că, instanța de fond corect a constatat că, inculpatul aflîndu-se la volanul propriului automobil și deplasîndu-se pe drum fără prioritate a încălcat cerințele pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care conform căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori:

a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;

b) *dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase;*

c) *starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii;*

d) *situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.*

Potrivit pct. 59 alin. (2) al RCR, care prevede că, *la intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate*, în acest caz inculpatul încalcând prevederile menționate, nu a cedat trecerea autocarului de model „Mercedes 0303 cu n/î AN MR 001, și ca urmare a comis ciocnirea cu autocarul dat, iar din inerție a ieșit pe trotuar și a comis tamponarea pietonului Dînga G., care s-a soldat cu decesul victimei.

Astfel, instanțele judecătorești, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, comisă din imprudență prin neglijență, de toate circumstanțele atenuante și cele agravante, care conform art. 77 al Codului penal nu au fost stabilite, rațional au aplicat în privința inculpatului pedeapsa complementară adică, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, deoarece, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Sancțiunea alin. (3) art. 264 Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani *cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.*

Urmează de menționat faptul că, pedeapsa complementară obligatorie, potrivit art. 79 al Codului penal, poate să nu fie aplicată, cînd, se constată prezența circumstanțelor excepționale, în cazul dat, astfel de circumstanțe nu s-au constatat, din care motiv a fost stabilită o pedeapsă legală și echitabilă.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal a respins apelul avocatului, menținînd sentința fără modificări.

11. În consecință, Colegiul conchide că soluțiile instanțelor judecătorești nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de pct. 6) 10), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care recursurile se vor declara inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 și avocatul

Valentin Guțu, în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în cauza penală în privința lui ***Dulțev Artur Nicolai***, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 12 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti